

Три ледарі

Брати (Якоб і Вільгельм) Грімм

Жодного короля було три сини, яких він однаково любив, і тому не знав, кому з них після своєї смерті залишити королівство.

Коли прийшов час умирати, покликав він синів до себе й сказав:

— Любі діти, думав я, думав, кого посадити на королівський трон, і вирішив — той із вас буде королем, хто найледачіший.

Тоді старший сказав:

— Тату, коли так, то королівство моє, бо я такий ледачий, що як лежу і хочу спати, а мені впаде краплина дощу в око, то я й спати не буду, аби лиш не втиратися.

— Другий сказав:

— Тату, королівство належить мені, бо я такий ледачий, що як сиджу біля вогню й гріюся, то краще п'яти попечу, ніж ворухну ногою, щоб відсунутись.

Третій сказав:

— Тату, королівство моє, бо я такий ледачий, що якби мене вішали і вже зашморг був на шиї, і мені б дали ножа в руки, щоб перерізати мотузку, то я б краще дозволив себе повісити, ніж ворухнув би рукою, щоб перерізати мотузку.

Як почув це батько, то сказав:

— Ти найбільший ледар, ти й повинен стати королем.

Переклад Сидора Сакидона